

சிறுவர் மாத இதழ்

வெற்றமனை

கணபாலனைக் குறைபோக்கிடும்
 குலவேலனைக் குருவை
 அனியாளனை அரையாண்டியை
 அழுதாறிடும் அழகை
 மணவாளனை மறவிரைன
 மயில்வாகனை மணிநைய
 கணநேரமும் கதியாகிய
 கதிர்தாமனைப் பறிவாம்.

— கவிஞர் வி. க.

கௌரவ ஆசிரியர் :
குரும்பசிட்டி டு. க. சுப்பிரமணியம்

ஹர் அதிர் முசர!

ஹர் அதிர் முசர் கொட்டுவேன் — நான்
உண்மை சொல்லி முசர்
கொட்டுவேன்.

பாரில் இல்லை அக்கப்
போர்க்களே — என்
பாப்பா உள்ளம் படைத்து
வாருங்கள்.

மனித ரெல்லாம் எனது
தோழர்கள் — வீர
மாதரெல்லாம் எனது தோழிகள்.
எனது வீடிவ் வுலகம் எங்குமே — நான்
இனிய தென்றல் போல வாழுவேன்.

நெஞ்சில் அன்புத் தெய்வம்
உள்ளதே — அதை
நேர்மையாக நம்பி வாழுங்கள்
வஞ்சமற்ற சொல்லும்
செய்கையும் — கொண்டு
மலையருவி போல வாழுங்கள்.
— சுத்தானந்த பாதியார்,

அகில இலங்கை

மரணவர் ஸ்ரீரக்கதைப் பேர்ட்டியில்
முதற் பரிசு பெற்றவருக்கான பரிசிலை
'விகடன்' ஆசிரியர் மா. குலேந்திரன்
26-8-72இல் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெறும்
'விகடன்' நாடக விழாவில் வைத்து
வழங்கு வார்.

ஜங்குறு நாற்றுள் ஒன்று

பண்டிதர் இ. நமசிவாயம்

சங்க காலத்துப் புலவர்கள் தாம் கருதிய பொருளை
விளக்க உவமை யணி யன்றிப் பிற செயற்கை யணிகள்
பயிலாது பொருளியல்பு விளங்கச் சில சொல்லில் அரிய
பெரிய பொருள் அடங்கச் செய்யுள் செய்தவில் வல்லவர்
கள்; பொய்யில் புலவர்கள். “பொய்மை யாளரைப்
பாடாதே யெந்தை புகலூர்பாடுமின் புலவர்காள்” என்று
பாடிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளால் “பொய்யடிமை யில்
லாத புலவர்” என்று துதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள்
செய்த நூல்களாக இக்காலத்துக் கிடைப்பன பத்துப்
பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு என்
பன. வெவ்வேறு புலவர்கள் செய்த அதி நீண்ட அடிகளை
யுடைய பத்துப்பாட்டுக்களை ஒன்று சேர்த்த நூலே பத்துப்
பாட்டு. பல புலவர்கள் செய்த செய்யுள்களை ஒன்று சேர்த்து
ஒரு நூலாக்கி, அங்கானமாக்கிய எட்டு நூல்களைக் கொண்ட
தே எட்டுத்தொகை. இவற்றைவிட வேறு பதினெட்டு
நூல்களைக் கொண்டதே பதினெண்கீழ்க் கணக்கு. இந்
நூல்களில் எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று ஜங்குறுநாறு. அது
அகப்பொருள்பற்றிய நூல். மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி,
பாலை, மூல்லை என்ற ஜந்து திண்ணகளுக்கும் தனித்தனி
நாறு செய்யுள்களாகச் செய்த ஜந்தாறு செய்யுள்களைக்
கொண்டது. அச் செய்யுள்கள் குறுகிய செய்யுள்கள். அவற்
றின் அடிகளின் குறைந்த தொகை மூன்று. சூடிய தொகை
ஆறு. அதனால் அது ஜங்குறுநாறு என்னும் பெயர் பெற்றது.
அந்தாலின் சிறப்பை உணர்வதன் பொருட்டு அதன்
பகுதியாகிய குறிஞ்சித்திணையி வரைந்த ஒரு செய்யுளை
ஏடுத்துக்கொள்ளுவோம்.

“வருவது கொல்லோ தானே வாரா
தவணுறை மேவலி னமைவது கொல்லோ
புனவர் கொள்ளியிற் புகல்வரு மஞ்ஞை
யிருவி யிருந்த குருவி வருந்துறப்
பந்தாடு மகளியிற் படர்த்தரும்
குன்றுகெழு நாடனேடு சென்றவென் நெஞ்சே”
இதனைப் பாடியவர் கபிலர்.

[அவன் - அவ்விடம், உறை - உறைதல் என்றது தங்குதல், மேவல் - விரும்பல், புனவர் - தினைப்புனங் காப்பவர், கொள்ளி - நெருப்புக்கொள்ளி, புகல் - இருப்பிடம், மஞ்ஞை - மயில், இருவி - தினை அறுத்தபின் எஞ்சியிருக்கும் தாள், படர்தல் - செல்லுதல், கெழுவுதல் - பொருந்துதல், நெஞ்சு - மனம்.]

ஓரு தலைவன் தான் விரும்பிய தலைவியிடம் விவாகஞ் செய்யும் ஆயத்தத்தோடு வருவேண் என்று கூறிச்சென்ற வன் பலநாளாகியும் வாராமையால் வருந்திய தலைவி தன் நெஞ்சு அவனிடம் சென்றுவிட்டதாகக் கொண்டு அந் நெஞ்சுகுறித்துக் கூறியதாகச் செய்யப்பட்டது இச் செய்யுள்.

புனவர் கொள்ளியிற் புகல்வரு மஞ்ஞை இருவி இருந்த குருவி வருந்துறப் பந்தாடு மகளிரிற் படர்தரும் குன்று கெழுநாட்டனேடு தானேசென்ற என் நெஞ்சு வருவது கொல். ஓவனுறை மேவளின் வாராது அமைவதுகொல் என்று கொண்டு கூட்டுக.

தினைப்புனங் காப்பவர் கொண்டுசென்ற நெருப்புக் கொள்ளிக்கு அஞ்சித் தன் இருப்பிடத்துக்குச் செல்லும் மயிலானது உணவின்பொருட்டுத் தினையரிதாள்களையுடைய இடத்திலே இருந்த குருவி எழுந்தும் விழுந்தும் வருந்தும் படி பந்தாடும் பெண்கள்போல் ஆடிச்செல்லுதற்கிடமாகிய மலைகள்பொருந்திய நாட்டினையுடைய தலைவனேடு, என் அடன் ஆராயாது தானைகவே சென்ற என் மனமானது திரும்பி என்னிடம் வருமோ அல்லது அவ்விடத்தே தங்குதலிலுள்ள விருப்பத்தால் வாராமல் அமைந்துவிடுமோ யானறியேன் என்பது அதன் பொருள்.

தன் நெஞ்சுகுறித்துக் கூறியதாகக் கூறித் தலைவன் மேல் தனக்குள்ள காதலையும் அவன் நாள்பலவாகியும் வாராததால் தனக்கேற்பட்ட துங்பத்தினையும் கொள்ள வைக்கும் தலைவியின் சாதுரியம் இச் செய்யுளில் காணப்படுகிறது. மயிலைப் பந்தாடு மகளிர்போலக் காட்டிய உவமையின் இயற்கைப் பொருத்தம் எண்ணி எண்ணி மகிழுத்தக்கது. அழகும் மென்மையும் முதலியவற்றூல் பெண்களை ஞாபகஞ்செய்கின்ற மயிலானது அச்சத்தால்

விரைந்து செல்லுகையில் சிறகுகளை விரித்து இடமும் வஸமும் அசைந்து அசைந்து செல்கின்றது. பந்தாடும் பெண்கள் இரண்டு கைகளையும் மடங்க நீட்டி இரண்டுபக்கமும் விழுந் வெதமும் பந்தை ஆடி ஆடி அடிக்கும் காட்சி மனக்கண்முன் வருகிறது. சிறு குருவி வடிவத்தாலும் எழுந்து விழுவதாலும் பந்துபோலத் தெரிகிறது. மயிலைக்கண்டு மேலெழும் குருவியானது சிறிது முன்னேசென்று பின்பும் விழுகிறது. அது விழுந்த இடம் மயில்செல்லும் வழியாத வின் மயில் கிட்டிவர பின்பும் மேலெழுந்து விழுகிறது. இப்படியே தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. இடையிடை மயிலுக்கு இடப்புறத்திலும் இடையிடை வலப்புறத்திலுமாக மாறிமாறி விழுந்தெழுவதால் மயில் இருக்கயாலும் பந்தடிக்கின்ற காட்சி மிகப் பொருத்தமாகத் தெரிகின்றது.

இனி வெளிப்படை யுவமையாற் காட்டிய பொருளையன்றி உள்ளூறுத்துக் குறிப்பிற் காட்டிய பொருளீயும் நோக்குவோம். தினைப்புனங் காவலரை அலர் (பழமொழி) கூறுவோராகவும், தீக்கொள்ளியை அவராகவும், பயிலின் புகலிடத்தைத் தலைவன் மன்யாகவும், மயிலைத் தலைவனைகவும், குருவியைத் தலைவியாகவும் கொண்டு ஊராளின் அலர்மொழிக்கஞ்சித் தன் பனைநோக்கிச்சென்ற தலைவன் தலைவியை வருத்திச் சென்றுன் எனவும், அஞ்சிச்சென்ற மயில் மீள அவ்விடத்திற்கு வரல் கருதாதே சென்றிருக்குமாதலின் தலைவனும் செல்லும்போதே திரும்பிவந்து விவாகஞ்செய்யும் கருத்தின்றியே சென்றுன் எனவும் பொருள்தோன்ற இச் செய்யுள் அமைந்தவாறும் காணக.

மேலும் ‘தானே சென்ற என் நெஞ்சு’ என்று நெஞ்சுதன் விருப்பப்படி சென்றதென்ற நயமும் - இருவியிருந்த குருவி வருந்த என்ற சொல்லழகுங் காணக. இங்கும் இச் செய்யுள் பொருள்சிறந்து செல்லுமாறு மேலும் நோக்கியறிக்.

உங்களைப் பற்றி.....

— நந்தி —

6

“இனிய உளவாக இனானத கூறல்
கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று” (திருக்குறள்)

இனிப்பான சொற்கள் இருக்கும்போது புளிப் பான சொற்களைப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் உபயோகிப்பது மட்மை ஆகும்.

எழுதும்போது நாம் கவனமாக இருக்கவேண்டும். மன நிம்மதி இல்லாது, கோபத்துடன் இருக்கும்போது நாம் யாருக்கும் கடிதம் எழுதப் படாது. அப்படி எழுதினாலும் உடனே தபால் பெட்டியில் சேர்க்கப்படாது. ஒரு நாள் தாமதித்து, அப்படி எழுதிய கடிதத்தைத் திரும்பவும் படிக்கவேண்டும். அப்போது நமது கடிதத்தின் தவறு தெரியவரும்.

கடிதம் எழுதுவது ஒரு கலை. மேல் நாடுகளில் உத்தியோக, வியாபார, குடும்பக் கடிதங்கள் எழுதும் முறையைக் கற்றுத்தரப் பாடசாலைகளும், தபால் மூலம் பாடத் திட்டங்களும் உண்டு. ஒரு கடிதத்தினால் வரக்கூடிய பலாபலனை அவர்கள்

நன்கு அறிந்திருக்கின்றனர். கடிதத்தில் அன்பு, அடக்கம், உண்மை, நன்றி, நேர்மை, விசுவாசம் தொனிக்க வேண்டும். நீ இளைஞர்; மற்றவரின் இதயத்தைத் தொடக்கூடிய சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடிய கடிதங்களை எழுதப் பழகுவாயானால், உலகம் உனக்குக் கை கொடுத்து உதவும். பெரியோரின் வாழ்த்தும், சகோதர இளைஞரின் நட்பும் உன்தாகும்.

மாத்தளை பூரீ முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம், தமக்குச் சிறிய அன்பளிப்பு நல்கியோருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கடிதம் அனுப்பி இருந்தார்கள். அந்தக் கடிதத்தை அவர்கள் அனுமதி பெற்று எதிர்ப் பக்கத்தில் தந்திருக்கிறேன். இக் கடிதம் அன்புக்கடித இலக்கியத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. கடிதத்தைப் பல தடவை படித்துப் பார். பேரன்புடையீர், அன்புடன், அன்புக்கரம், அன்பின் என்ற சொற்களில் அன்பின் பல உருவங்களைக் கவனி. கடிதத்தில் உள்ள மற்றச் சொற்றெடுர்களையும் அவதானி. தப்பி... இது கடித உருவில் கோவில் பிரசாதம்.

நேர்த்தியான கடிதத்தின் மகிழை இதுதான். சொற்களின் பக்குவமான ஆராதனையால் கடிதம் மூலம் மலர் மாலை சூட்டலாம்; கட்டி த்தழுவலாம்; கை கூப்பித் தொழுலாம்; கை கொட்டலாம்; அன்பாகக் கண்டிக்கலாம். சொற்கள் மலரிலும் மிருது ஆனவை; கரும்பிலும் இனிமையானவை; பனியிலும் சூளிரானவை; அணைப்பிலும் துடிப்புள்ளவை.

சிவமயம்

ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம்,
மாத்தனை.
21-2-1972.

பேரன்புடையீர்! வணக்கம்.

1972-ம் ஆண்டு மாசிமக இரதோற்சவம்

மாசிமக இரதோற்சவத்திற்கு தாங்கள் மனமுவந்து நல்கிய நன்கொடையினை அன்புடன் பெற்றிரும். எமது பரிபாலன சபையினரின் உள்ளுக்களிற்கு நன்றி உரித்தாருக!

தங்கள் நன்கொடையினைப் பெற்றுமைக்கான பற்றுச் சீடினையும், ஸ்ரீ அம்பாளின் விபூதி பிரசாதத்தினையும் உடன் அனுப்பியுள்ளோம்.

இம்முறை 28-2-72ல் நடைபெறும் தேர்த்திருவிழாவிற்கு தங்களைவரையும் அன்புக்கரம் நீட்டிமீண்டும் அழைக்கின்றேயும்,

எல்லாம் வஸல் எம்பிரசட்டி தங்கள் அனைவருக்கும் அருள் பரிபாளிப்பாராக.

நன்றி.

தங்கள் அன்பின்

தலைவர்

மாத்தனை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன்
தேவஸ்தானம்

தம்பி... பேச்சிலும், எழுத்திலும் தகுந்த சொற்களைச் சரியான முறையில் நீ உபயோகிக்க வேண்டும். கடிதங்கள் மட்டுமல்ல; மங்களவிழா அழைப்புகள், பண உதவி வேண்டுகோள்கள், விளம்பரங்கள், அறிக்கைகள் எல்லாமே கவனமாக எழுதப்படவேண்டும்.

நீ எழுதும் எழுத்துக்களின் வடிவத்திலும் வடிவு வேண்டும். மனி மனியாக எழுதவேண்டும். அவசரமாக வேண்டா வெறுப்புடன் எழுதப்படும் கடிதம் அவசரமாக வேண்டா வெறுப்புடன் வாசிக்கப்படும். அதனால் உனக்கு என்ன பயன்? ஒருவரின் எழுத்து வடிவம் அவரின் தனித்துவத்தைக் காட்டும் கண்ணேடி. உனது எழுத்தைக் கொண்டு உன்னைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

தமிழ் இளைஞரின் தனித்துவம், மதிப்பும் பிரகாசமும் அடைய வேண்டும். அப்போதுதான் எதிர்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயம் தலை தூக்கி நிற்க முடியும்.

சுருக்கம்:-

எழுத்தில் அழகும், அன்பும், பண்பும் இருக்கவேண்டும்.

நான் விரும்பும் பெரியார்

வி. கந்தவனம் பி. ஏ.

‘நாவலரைப்போல முன்னும் இப்பொழுதும் வித்து வான்களில்லை; ஒருவேளை இருந்தாலும் அவரைப் போலத் தமிழ்ப் பாண்டியையும், நல்லொழுக்கத்தையும், சைவ சமயத்தையும் வளர்த்து, நல்ல தமிழ் வசன நடையில் நால்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தித் தமிழ் நாட்டாருக்கு உபகாரங் செய்தவர் வேறொருவருமில்லை. பொருள்வரும் படிக்காகப் பிறரை வணங்காதவர்களும் நாவலரைப்போல ஒருவருமில்லை’.

இது, சென்ன பட்டனத்து உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி மாண்புமிகு தி. சதாசிவையர் அவர்களின் கூற்று. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நாவலர் பெருமான் மீது வைத்திருக்கும் மதிப்பை இக்கூற்று நன்கு பிரதிபலிக்கின்றது.

‘செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்’ என்றார் திருவள்ளுவர். பெரியோர்கள் பிறப்பதில்லை; இறைவன் அருளால் திருவவதாரருக் கூறுகின்றவர்கள். அதர்மம் குன்றி அட்டுமீயம் தலையெடுக்கும் காலத்தில் பெரியோர்கள் தோன்றி ஒழுக்கத்தையும், உயர்வையும், நீதியையும், நியாயத்தையும் நிலைநாட்டுவர்; உலக மக்களை இன்புற்றிருக்கச் செய்வர். தென்னுட்டிலே நாயன்மார்கள் அவதரித்தார்கள். வடநாட்டிலே புத்தர், காந்தி ஆகியோர் தோன்றினார்கள்; மத்திய கிழக்கிலே இயேசுக்கிறீஸ்து நாதரும் நபிநாயகமும் தோன்றினார்கள்; ஈழத் தமிழ் உலகில் நாவலர் பெருமான் வந்துதித்தார்.

ஆழத் தமிழ் மக்கள் அந்தியர் ஆட்சிக்கு அடிமைப் பட்டுத் தம்மை மறந்து, தமது பழம்பெரும் பண்பாட்டை மறந்து, தமது உள்ளத நெறியாகிய சைவ சமயத்தைத் துறக்கவும் துணிந்துநின்ற கேவல காலத்திலே நல்லோர் ஆற்றிய தவப் பயணிலே 1822ஆம் ஆண்டிலே யாழ்ப் பாணத்து நல் லூரிலே, பசுக்கொலைக் கஞ்சிப் பாரதம் சென்ற ஞானப்பிரகாசர் மரபிலே கந்தர் என்னும் சிவன்யாருக்கும் சிவகாமியம்மையாருக்கும் மகனை, புன்னெறி மாளவும், நன்னெறியோங்கவும் ஞான தினகரன் போன்று நாவலர் பெருமான் உதித்தார். இவரின் பிள்ளைத் திருநாமம் ஆறுமுகம் என்பதாகும்.

ஆறுமுகம் இளமையிற் கற்க வேண்டியவற்றைக் கச்தறக் கற்றார். தமிழில் நிரம்பிய அறிவு பெற்றார். பேர்சிவல் பாதிரியாருடைய ஆங்கில பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்று அதிலும் திறமைபெற்றார். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சிறப்பாக எழுதவும் பேசவும் வல்ல ஆறுமுகத்தின் மேன்மை யாழ்ப்பாணம் எங்கும் பரவலாயிற்று. பேர்சிவல் பாதிரியாரின் வேண்டுதலின்படி கைபி னை த தமிழில் மொழிபெயர்த்து இந்தியாவிலும் புகழ் பெற்றார். பேர்சிவல் பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும் பேர்சிவலுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் குருவாகவும் வேதனம் எதுவும் பெறாது பணி புரிந்தார். பின்னர் சைவசமய வளர்ச்சியிலும் தமிழ் விருத்தியிலும் தமது முழு நேரத்தையும் பயணப்படுத்துவான் வேண்டித் தமது இருபத்தாறுவது வயதில் கிறீஸ்துவ சூழலில் இருந்து நாவலர் பெருமான் விலகிக்கொண்டார்.

சைவர்களின் நிலையை அவர் உற்று நோக்கினார். சைவர்கள் பலரின் குறிக்கோளிற் கிடந்த குற்றத்தைக் கண்டு கொண்டார். சைவம் தழைக்க வேண்டும். தமிழ் வாழ வேண்டும். தமிழ்ப் பண்பாடு ஓங்கவேண்டும். இவற்றுக்காக முன்னின்று மூச்சாக உழைக்க வேண்டும் என்று அவர் உறுதி பூண்டார்.

சைவ வகுப்புகள் நடாத்தினார்; ஆசிரியர்களை உருவாக்கினார். பிரசங்கங்கள் மூலம் மேன்மை கொள் சைவ நீதியை எங்கனும் பரப்பினார். 1848-ம் ஆண்டு ஆவணியில் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணூர்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்னும் பெயரில் ஒரு பாடசாலையை நிறுவினார். யாழ்ப்பாணத்தின் பிற இடங்களிலும் இவரது ஏவதலினாலே சைவப் பாடசாலைகள் திறக்கப்பட்டன.

பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கேற்ற வகையில் பாலபாடங்களையும், சைவ வினா விடைகளையும், இலக்கணச் சுருக்கங்களையும் எழுதினார். இந்நால்களை அச்சிடுவதற்கு அச்சுக்கூடம் ஒன்று வாங்கும் பொருட்டு 1849-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு சென்றார். தமிழ் நாட்டிலும் பல இடங்களிற் சொற் பெருக்காற்றினார். இவரின் கூரிய அறிவையும் சிரிய பேசுக்கூத் திறனையும் வியந்து பாராட்டித் தமிழ்நாட்டு வித்துவசபை ‘நாவலர்’ என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவித்தது.

நூற்று 29 மூங்கள்

பிறந்த நாள் பரிசு

— கவி தா —

முதலாம் பாரம் ஆரம்பமாகி ஒரு வாரத்திற்குப் பின் என் மகன் என்னிடம் தன் வகுப்பிலுள்ள ஒரே ஒரு நீகிரோ பையன் ரோஜர் தான் தன்னுடைய விளையாட்டுத் தோழன் என்ற செய்தியைத் தெரிவித்தான். ஒருகணம் எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரிய வில்லை. மென்று விழுங்கிக்கொண்டே “ஓ, நல்லது! எவ்வளவு நாளைக்கு? வேறு யாராவது அவனைத் தங்கள் தோழனுகே ஏற்பார்கள்தானே? ” என்றேன். “அவன் என்னுடைய நிரந்தரமான தோழன்! ” என்றான் என் மகன். அடுத்த வாரம், ரோஜரைத் தன் மேசையைப் பயன்படுத்தும் ‘பெஸ்க் பாட்டினரா’க்கேட்ட தாக்க கூறினான்.

வெள்ளையர்களின் ஆதிக்கத்தைச் சேர்ந்த பதுதியில் பிறந்து, வளர்ந்தீர்களானால்தான் என் மனதிலையும் இந்த இன வேறுபாட்டையும் புரிந்துகொள்ள முடியும். என்னுடைய மகனின் ஆசிரியரைக் காணச் சென்றேன்.

களைப்பும் ஏனாலும் கண்களில் பிரதிபலிக்க என்னைச் சந்தித்த அந்த ஆசிரியர் ‘உங்கள் மகனுக்கு வேறு ‘பெஸ்க் பாட்டினர்’ கேட்பதற்காகத்தானே வந்திருக்கிறீர்கள். கொஞ்ச நேரம் காத்திருக்க முடியுமா? நான் வேறு ஒரு தாயாரையும் இப்போது சந்தித்தாக வேண்டும்’ என்றார். நான் நிமிர்ந்தபோது என்னுடைய வயதை ஒத்த ஒரு பெண் வந்துகொண்டிருந்தாள்: அவன் ரோஜரின் தாய் என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். அப் பெண்ணிடம் அமைதி யான கம்பீரம் காணப்பட்டது ஆனால் அவன் கேட்ட கேள்விகளில் துயரம் தொனித்தது. “ரோஜர் எப்படி இருக்கிறேன்? மற்றப் பின்னோக்கோடு ஒத்துப் போகின்றாரா? அடிக்கடி அவன் தன் இருப்பிடத்தை மற்றுவதால் அவன் ஏதாவது தொல்லை கொடுக்கின்றாரா? தயவுசெய்து சொல்லுங்கள்’ அடுத்த தாயின் பதட்டத்தை முடும். அந்தரமான நிலையையும் என்னால் உணர முடிந்தது. அதற்குள் அந்தப் பெருந்தன்மையான ஆசிரியர் “இல்லை, ரோஜரால் எனக்கு எந்தவிதமான தொற்றரவும் இல்லை. எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் அவரவர்க்கேற்ற பெஸ்க் பாட்டினர்’ கிடைக்கும் வரைக்கும் அன்வரையுமே இந்த ஒரிரு வாரங்களில் மாற்றி, மாற்றி இருக்கும்போன்றேன்” என்றார்.

நான் என்னை அந்தத் தாயாருக்கு அறிமுகப்படுத்தி ‘என்னுடைய மகன் பில்(Bill) தான் உங்கள் ரோஜரின் ‘பெஸ்க் பாட்டினர்’ அவர்கள் இருவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் ஒத்துப்போயார்கள் என்ற நம்புகிறேன்’ என்றேன். நான் கூறியது அப்போதைய சூழ்நிலையில்தான். அந்த விருப்பம் இதயத்திலிருந்து பிறக்கவில்லை என்று நான் உணர்ந்தும், என்னையும் அறியாமல் கூறினேன். ஆனால் என் சொற்களால் அத் தாயாரின் முகம் எவ்வளவு மலர்ந்தது.

இரண்டு மூன்று தடவைகள் ரோஜர் தன்னை வீட்டிற்கு வரும் படி அழைத்ததாக என் மகன் கூறியபோது நான் பலவகையான சாட்டுப் போக்குகளைக் கூறித் தடுத்துவிட்டேன். பின்புதான் என் இதயம் என்றும் நினைந்து வருந்தக்கூடிய நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

அன்று என் பிறந்த நாள். பாடசாலையிலிருந்து வந்த என் மகன் நாலாக மடிக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய துண்டுக் கடிதத்தை என்னிடம் கொடுத்தான். அதனை விரித்துப் பார்த்தேன். மூன்று பூக்களுடன் ‘சந்தோஷமான பிறந்த நாள்’ என்று சோக்கடியினால் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனேடு ஒரு வெள்ளி நாணயமும் காணப்பட்டது.

“அம்மா! இதுதான் ரோஜர் உங்களுக்கு அனுப்பிய பிறந்த நாள் பரிசு. ‘உங்களுடைய பிறந்த நாள் இன்று என்று நான் சொன்னபோது இதனை உங்களிடம் கொடுக்கும்படி தந்தான். இது அவன் பால் வாங்கிக் குடிக்கும் காசு. நீங்கள்தானும் தன்னுடைய உண்மையான சிநேகிதி. ஏனெனில் மற்றத் தாய்மார்களைப்போல தன்னை வெறுத்து ஒதுக்காமல் உங்கள் மகனுக்குத் தன்னை ‘பெஸ்க் பாட்டினரா’க ஏற்றுக் கொண்டார்களாம்’ என்றான் என் மகன். நான் தலை குனிந்தேன். என் கண்கள் நீரைச் சிந்தின.

(ஆங்கிலக் கட்டுரையைத் தழுவி எழுப்பப்பட்டது)

வெளிவந்துவிட்டது!

வெற்றிமணியில் தொடர்ந்து வெளிவந்த பரிசையில் சித்தியடைவது ஏப்படி? என்ற கட்டுரைகள்

நூல் வடிவில் வெளி வந்துள்ளன.

பிரதி வேண்டுவோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

— வெற்றிமணி —

253 1/1. ஸ்ரான்லி வீதி — யாழிப்பாஜம்.

பரம், சிவம், மணி என்னும் பங்காளரின்
1-4-72-ம் திகதியன்றுள்ள ஐந்தொகை

கடன்கள்	சொத்துக்கள்
மூலதனம்	
பரம்	நிலம் கட்டிடம் 75000
சிவம்	இருப்பு 25000
மணி	கடன்பட்டோர் 8000
	காசம் வங்கியும் 47000
135000	
கடன் கொடுத்தோர்	20000
	155000
	155000

நன்மதிப்புத் தொகையைக் கணக்கேடுகளில் பதிதல்

1. நன்மதிப்புத் தொகையை பழைய பங்காளர் கணக்குகளில் பதிதல்.

புதிய பங்காளன் மூலதனத் தொகையை மட்டும் பணமாகக் கொண்டுவருவான். நன்மதிப்புத் தொகையை மதித்து நன்மதிப்புக் கணக்கில் அத் தொகையை Dr.( ) பக்கத்தில் பதிந்து இலாப நட்டத்தைப் பிரிக்கும் வீதத்தில் இத் தொகை பிரிக்கப் பட்டு பழைய பங்காளர்கள் மூலதனக் கணக்கில் Cr.( ) பக்கத்தில் பதியப்படும். இவ்விதம் பதிவு செய்யப்படுவதினால் புதிய பங்காளன் தன் பணத்தை இழக்கிறேன் என்ற எண்ணம் ஏற்படாது. அதேநேரத்தில் பழைய பங்காளர்கள் மூலதனத் தொகை அதிகரிப்பதால் அவர்களுக்கு மூலதன வட்டி போன்ற வருமானங்களில் அதிகரிப்பும் விலகும்பொழுது அல்லது கலைக்கும்பொழுது மூலதன அதிகரிப்பும் ஏற்படுகின்றது,

உதரங்க கணக்கு

இலாப நட்டத்தைச் சமமாகப் பங்கிடும் இராம், பாடு என் போரின் 1-5-72-ம் திகதி ஐந்தொகை பின்வருமாறிருந்தது.

மூலதனம்	நிலம் கட்டிடம்	50000
இராம் 40'00	தளபாடம்	5000
பாடு 40000	இருப்பு	12500
	கடன்பட்டோர்	9500
கடன் கொடுத்தோர் 10000	காசம் வங்கியும்	13000
		90000
		90000

கோடுவைப் பின்வரும் நிபந்தனைக்கமையப் புதிய பங்காளனுக்க் சேர்த்தனர்.

- (அ) கோடு மூலதனமாக 30000 ரூபா கொண்டுவரல் வேண்டும். இலாபத்தில் 1/4 பங்கு பெற உரிமையுண்டு.
- (ஆ) 10000 ரூபாவுக்குக் கணக்கேடுகளில் நன்மதிப்புக் கணக்கொன்றை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்:

புதிய பங்காளளைச் சேர்ப்பதற்கிய நடவடிக்கைகளின் நாடு குறிப்புக்களையும், பேரேட்டுக் கணக்குகளையும், புதிய ஐந்தொகையையும் புதிய இலாப நட்ட விகிதத்தையும் தருக.

உதரங்க விளக்கம் 16

நாடு குறிப்பு

காச (வங்கி) க் கணக்கு Dr.( )	30000
கோடு மூலதனக் கணக்கு Cr.( )	30000
நன்மதிப்புக் கணக்கு Dr.( )	10000
இராம் மூலதனக் கணக்கு Cr.( )	5000
பாடு மூலதனக் கணக்கு Cr.( )	5000

பேரேட்டுக் கணக்கு

காசக் கணக்கு
மீதி 13000
கோடு மூலதனம் 30000
நன்மதிப்பு
இராம் 5000 மீதி 10000
பாடு 5000
10000 10000

மூலதனக் கணக்குகள்	இராம்	பாடு	கோடு	இராம்	பாடு	கோடு
மீதி 45000	45000	45000	30000	மூல		
				தனம் 40000	40000	30000
				நன்மதி 5000	5000	
	45000	45000	30000	45000	45000	30000

இராம், பாடு, கோடு என்னும் பங்காளரின்

1-5-72-ம் திகதியன்றுள்ள ஐந்தொகை கடன்கள் சொத்துக்கள்

மூலதனம்	நன்மதிப்பு
இராம் 45000	50000
பாடு 45000	5000
கோடு 30000	120000
	கடன் கொடுத்தவர் 100000
	130000

கோடு இலாப நட்டப் பங்கு	=	$\frac{1}{4}$
மீதி	=	$\frac{3}{4}$
இராம் இலாப நட்டப் பங்கு	=	$\frac{3}{4} \times \frac{1}{2} = \frac{3}{8}$
பாடு இலாப நட்டப் பங்கு	=	$\frac{3}{4} \times \frac{1}{2} = \frac{3}{8}$
		— தொடரும்

அகில இலங்கை மரணவர் சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசுபெற்ற கதை

இன்றும் ஒரு சித்தார்த்தன்

— மு. நாராயணமுர்த்தி, இந்துக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம். —

வகுப்பு முடிந்தும் ரகுநாதனின் அழுகை ஓயவில்லை. அவன் தொடர்ந்து அழுதுகொண்டே இருந்தான். நண்பர்கள் அவனை எவ்வளவோ சமாதானப்படுத்தியும் பயன் இல்லை. “நான் பிழை செய்து ஆசிரியர் கண்டித்திருந்தால் நான் அதனைப் பொருட்டுத்தி விருக்கமாட்டேன். அவர் என்னைப் பொய்யன் என்று பலர் முன் குற்றஞ்சாட்டினாரே? அதை நான் எவ்வாறு பொறுப்பது?” என்று நீண்ட நேரத்தின்பின் அவன் தனது நெருங்கிய நண்பனுகிய ஜயருக்குச் சொன்னான். அப்போதும் அவன் விமமிக் கொண்டே இருந்தான்.

“சரி, சரி, அழாதே...” என்று தேற்றினான் ஜயர். “பாடசாலையும் முடிந்துவிட்டது. வீடு திரும்ப வேண்டும். இப்படி அழுதால்... ...” என்று கூறிவிட்டு “என்ன நடந்தது என்பதை விளக்க மாகக் கூறு” என்றான். ஆனால் நேரமாகிவிடவே அருகிலிருந்த ஆற்றங்கரையில் பேசிக்கொள்ளலாம் என்ற முடிவுடன் ஆற்றங்கரையை நோக்கி நடந்தனர்.

ஜயருக்கு நடந்ததைக் கூறுக்கயில் ரகுவிற்குச் சலனப்படம் போல நடந்தவை மனத்தில் தோன்றின. நடந்தது வேறொன்று மல்ல. ரகுவிற்குக் கிளிகளிடம் மிகவும் பிரியம். அது சிவகுரு ஆசிரியருக்கும் (ரகுவைக் கண்டித்தவர்) நன்கு தெரியும். முதல் நாள் மாலை தென்னந்தோப்பு வீதியால் வந்த ரகு, வீதியில் கல்லால் அடிப்பட்டுக் குற்றுயிராகக் கிடந்த ஓர் கிளியைக் கண்டு அதை எடுத்து வாஞ்சலையுடன் தடவிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அதேநேரம் அவ்வழியே வந்த சிவகுரு ஆசிரியரும் ரகு கிளியை வைத்திருப்பதையும், அது துடிப்பதையும் கண்டு ரகு அதற்குக் கல்லால் அடித்துவிட்டான் என்று என்னியவாறு சென்றுவிட்டார். மறுநாள் அதாவது இன்று வகுப்பில் கொல்லாமையைப்பற்றி விளக்குகையில் ரகுவைப்பற்றிக் குறைத்துச் சொல்லிக் கேவிசெய்து கண்டித்தும் விட்டார்.

இதைச் சொல்கையில் ரகுவிற்குச் கண்ணோரே வந்துவிட்டது. “சே... சே... நான் உயிர்களிடத்து வைத்துள்ள பாசமும், அந்தும் இவருக்குக் கெரியுமா?” என்று சலித்துக்கொண்டான். ஜயர் எது வுமே பேசவில்லை. திமரென “அதோ பார்... ; அதோ பார்...” எனக் கூவினான் ரகு. ஜயர் பார்த்தான். ஒரு கிளி தண்ணீருடன் அடிப்பட்டுக் கொண்டு வந்துகொண்டிருந்தது. “ஜயயேயா... டேய் அதுதான் நான் நேற்றுக் காப்பாற்றிய கிளியடா! காவில் போட்ட

கட்டுக்கூடத் தெரியுதே! பறக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறதடா!” என்று கத்திய வண்ணம் ரகு நீரினுள் பாய்ந்தான். ‘தொல்லை தந்த சனியன் இறக்கட்டும்’ என்றெண்ணிய ஜயர், ரகு நீருள் பாய்வதைக் கண்டதும் ஒரு கணம் திகைத்தான். பின் தானும் பாய்ந்தான்.

ரகு சளைக்காது நீந்தினான். முன்னால் கிளி துடி துடி க்குக் கொண்டு மிதந்து சென்றது. ஜயரும் தூரத்திக்கொண்டு நீந்தி னான். கிளி மிதக்க, ரகு நீந்த, ஜயர் தூரத்த, கிளி மிதக்க. ... கடைசியில் ரகு கிளியைப் பிடித்துவிட்டான். முழுப் பலத்தையும் கூட்டிக் கிளியை உயர் எறிந்தான். அது பட்டப்படவெனச் சிறகடித் துச் செல்வதைப் பார்த்துக்கொண்டே மெதுவாக நீருள் மூழ்கினான். நினைவு தப்பிவிட்டது.

கண் விழித்தபோது தன்னைச்சுற்றி மக்கள் கூட்டமாக நிற்பதைக் கண்டான். ஓர் ஓரத்தில் ஜயர் துணிகளை உலர்த்திக்கொண்டு நிற்பது தெரிந்தது. யாரோ ஒரு கிழவன், “நல்லவேளை ஜயர் இழுத்துவந்தானே, பிழைத்தாய்” “இல்லையேல.....” என்றார். திமரென கூட்டத்திலிருந்து ஓர் பெரிய மனிதர் எல்லோரையும் விலக்கிக்கொண்டு வந்தார். வந்தவர் வேறு யாருமல்ல, சிவகுரு ஆசிரியர்தாம்.

“சேர்” என்றுவிட்டு ஏழ முயன்றுன் ரகு. ‘எழவேண்டாம் ரகு’ என்ற சிவகுரு. “ரகு இப்போது நான் உன்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும்” என்றார். தொடர்ந்து “வீட்டை அடைந்ததும், எனது பெரிய மகனும் இளையவனும் எதிர்வீட்டு ரங்கன் நேற்று ஓர் கிளியைக் கவனலே அடித்ததுபற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை விசாரித்தபோது, உன்னைக் கண்ட இடமும், அவன் கிளியை அடித்த இடமும் ஒன்றெனத் தெரிந்தது. உடனேயே திரும்பி உன்னைப் பார்க்க வந்தேன்; வீட்டில் நீ இல்லை. இங்கே கூட்டமாக இருக்கவே உள்ளே பார்த்தால் நீ’ என்று அடுக்கினார். மூச்சவாங்கியது. அதன்பின் ஜயர், அவருக்கு ஆற்றில் நீந்தவேண்டி வந்ததைப்பற்றிக் கூறக்கூற சிவகுரு ஆசிரியர் கண்ணிலிருந்து நீர் பெருகியது.

“ரகு எந்தக் கிளி உன்மீது சந்தேகப்பட வைத்ததோ, அதே கிளி உன்மீது நான் வைத்திருக்கும் மதிப்பை மலைபோல உயரச் செய்துவிட்டது என நாத் தழதழக்கக் கூறினார்.

ஜயர் ரகுவைப் பார்த்துப் புன்னைகை புரிந்தான். ரகு தலையைக் குனிந்துகொண்டான். உள்ளம் மிகப் பூரித்தான்.

மறுநாள் இவ்விடயம் பாடசாலை முழுவதற்கும் பரவிவிட்டது. வகுப்புக்குச் சென்றுகொண்டிருந்த ரகுவை சக மாணவர்கள் பெருமையுடன் பார்த்தனர். அதனால் ரகு உள்ளம் மகிழ்ந்தாலும் மிக

வும் கூச்சப்பட்டான். வகுப்பை அடைந்தான். அவனது வகுப்பு மாணவர்கள் இன்ப மிகுதியால் ரகுவை தலைக்குமேலே தூக்கி வைத்துக்கொண்டு நடனமாடினர். சிரித்து மகிழ்ந்தனர். குறும் புக்கார நண்பனை சங்கரன் அபய கரம் காட்டும் முருகனையும், வள்ளியையும் கரும்பலகையில் வரைந்து அதில் முருகன் வள்ளி இருவருக்கும் கீழே ரகு, ஜயர் என எழுதியிருந்தான்.

இதற்கிடையில் பாடசாலை ஆரம்பித்து விட்டதால், வகுப்புக் குள் சிவகுரு ஆசிரியர் நுழைந்தார். வந்ததும் “இன்று உங்களுக்கு ஒருக்கதை சொல்லப்போகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டுத் தொடங்கினார். அன்று கௌதம புத்தர் சித்தார்த்தராக இருந்த காலத்து கிணார். அன்று கௌதம புத்தர் சித்தார்த்தராக இருந்த காலத்து அரண்மனை நந்தவனத்தில் அமர்ந்து சிந்தித்தவாறு இருந்தார். திடைரென அவரது மைத்துனரான தேவதத்தன் என்பானது வீற பயிற்சி காரணமாக அப்படிப்பட்ட புரூ இவரது காலடியில் வந்து விழுந்தது. அதை எடுத்து அதனில் தைத்திருந்த அம்பை நீக்கி, சிகிச்சை செய்தார். புரூவும் பிழைத்தது. அப்போது அங்குவந்த தேவதத்தன் “அது நான் இலக்கு வைத்த புரூ. எனக்கே அது சொந்தம்” என்றான். சித்தார்த்தர் சிரித்து “நான் சிகிச்சை செய்யா விட்டால் அதன் உடல்தான் உனக்குச் சொந்தமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் உடைம்பால் நிறுத்தமுடியாத உயிரை எனதன்பால் நிறுத்தி வைப்பதால் இப்புரூ எனக்கல்லவோ” என்றார். அப்படியாக அன்றைய காலத்தில் அஹிமசை மிகுந்த ஓர் சித்தார்த்தன் வாழுந்தான். அதுபோல இதோ இன்றும் ஓர் சித்தார்த்தன் உருவாகுகின்றன. என்று சிவகுரு ஆசிரியர் கூறி முடிக்கவும், எல்லோரது கணக்கும் ரகுவைப் பார்த்தன. ரகுவின் கண்களில் நீர் துளிர்த்தது.

நாவலர் நீதி வாக்கியங்கள்

1. இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது, நாம் கடவுளை வணக்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்.
2. இன் காலத்திலே இந்தச் சரீரம் நீங்கும் என்பது நமக்கு விளங்காமையால், நாம் எக்காலத்திலும் கடவுளை வழிபட வேண்டும்.
3. கடவுளையும், அவரை வழிபடும் நெறியையும், அதனால் எய்தும் பயனையும் உனக்குப் போதிக்கும் அருள்வடிவாகிய ஆசாரியர் ஒருவரே உன் உயிர்த் துணை; ஆதலால் அவரை ஒருகாலமும் மறவாதே.
4. ஈசரபத்தியும் நல்லொழும்க்கழும் உள்ள பிதா மாதாக்களை உடைமையே பெரும் பாக்கியம்.

க ம த் தொழில்

செய்னுஸாப்தின் அப்துல் கப்பார், மருதமுனை - 2.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்” என்ற முதுமொழிக்கேற்ப கமத்தொழிலின் சிறப்பு இப்பாடல் மூலம் விளங்குகிறது. உலகில் மனிதன் வாழ்வதற்கு உணவு இன்றியமையாதது. இந்த உணவை மனிதன் பல வழிகளில் தேடுகிறான். அவைகளில் சாலச் சிறந்த முறைதான் கமத்தொழில். இத் தொழில் உலகில் சிறந்ததொன்றுக் கிளங்குப்பாவு நால் வசீக்கும் இச் சிறிய தீவை எடுத்துக்கொள்வோம். இங்ரு அநேக மக்கள் வசீக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மத்தொழில் முக்கிய அங்கம் வசீக்கிறது. இங்கு கமத்தொழிலை மக்கள் பற்பல வழிகளிற் செய்கின்றனர். இத் தொழில் வளம்பெற இந்நாட்டின் அரசாங்கமும் உதவிகள் பரிகிறது.

எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இங்கு கமத்தொழில் சிறந்து விளங்குகிறது. இதற்குக் காரணம் நீர்ப்பாசன வசதியே. இவ்வசதி சென்ற காலத்திலுள்ள அரசியற் தலைவர்கள் மேற்கொண்ட மயற்சியோகும். இந்நாட்டின் அரசாங்கம் எங்கள் பகுதியை ஊடறுத்துச் செல்லும் பட்டிப்பளை என்னும் ஆற்றை மறித்து ‘சேனநாய சமுத்திரம்’ என்னும் குளத்தைக் கட்டி அதன் மூலம் நெற்காணிகளுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சி கமத்தொழிலை விருத்தியடையச் செய்கிறது. இதனால் மேலும் வெளிநாடுகளிலிருந்து புதுப்புது விதமான கருவிகளைப் பெற்று காலத்துக்குக் காலம் அரசாங்கம் உதவி செய்கின்றது. விவசாயத்தில் ஊக்கமுள்ள ஏழைகளுக்கு காணியும் கொடுத்து கடனுதவியும் செய்கின்றது.

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் — தினம் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்” என்னும் அமரகவி பாரதியின் இச் சிறிய பாடலை எடுத்துக்கொண்டால் உலகிலே தெருவழியே வாழ்பவரும், மாடமாளிகையில் வாழும் குபேர்களும் உண்ணுவது கமத்தொழிலால் கிடைக்கும் உணவையே. ஆகவே நாமும், நமது நாடும் கமத்தொழிலுக்காகப் பாடுபட வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் வசந்தம்

— சௌ மினி —

வருஷத்தின் வசந்தகாலப் பருவ நாட்கள் ஆரம்பமாகிவிட்டன. உலகமே இயற்கையே, எழில் மயமாய் விரியும் நாட்கள். பாடும் பறவைகள், கூவும் குயில்கள், மலரும் வண்ண மலர்கள்; எங்கு நோக்கினும் பச்சைப் பசேலென புத்தம் புதுத் தளிர்களை ஆடையாகப் புனீந்திருக்கும் மரம், செடி, கொடிகளைத் தன்ன கத்தே கொண்டு எழில் தேவதையாக மலர்ந்திருக்கும் இயற்கைத் தாய்க்கு இப்போது பெயர் வசந்தம். வசந்தம் என்ற பெயரைச் சூடிக்கொண்டு, எழிலையே செங்கோலாக்கி இப்புவியை அரசாளும் மங்கையை பாடாத கவிஞரும், வர்ணிக்காத எழுத்தாளரும் எங்காவது இருப்பார்களா?

ஆட்சி என்ற ஒன்று இருந்தால் கூடவே எதிர்ப்பையும் எதிர்பார்க்கலாமல்லவா? அழகாட்சி செய்யும் வசந்த மங்கை மட்டும் அதற்கு விதிவிலக்காகி விடுவாளா? அவள் செங்கோலாகிய எழிலையே சுட்டுப் பொசுக்கும் நோக்கத்துடன் மிகக் கொடுரமாகத் தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தியவாறு வெய்யோன் வானில் பவனி வருகிறான். மென்மையும், அழுகும், குளிர்மையும் நிறைந்த வசந்த மங்கையால் அதைத் தரங்கிக்கொள்ள முடியுமா? வாடிக் கருகித் துவண்டு போகிறான். ஆனால் வேண்டிய பாதுகாப்பு - தினமும் தேவையான தண்ணீர் அவளுக்குக் கிடைக்குமானால் அவள் தன் ஆட்சியை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள முடியும். அல்லவாயின்... என்ன நடக்கும் என்பது நமக்குத் தெரிந்ததுதானே?

மானுட வாழ்க்கையின் வசந்த காலப் பருவமாக நமது இளமையைக் கூறுகிறோம். வசந்த காலத்தைப்போலவே இந்தப் பருவ மும் எழில் மயமாய், மனத்தில் புதுமையாய் பூத்து விரியும் எண்ணங்களும், புதிய ஊக்கங்களுமாய் அற்புதமாக மலர்கிறது. ஆனால் வசந்த மங்கையின் ஆட்சியை அழிக்க ஒரு வெய்யோன்தான் உதயமாகிறான். நமது வசந்த காலப் பருவ ஆட்சியை அழிக்க எத்தனையோ வெய்யோன்கள் எத்தனையோ உருவங்களில், எத்தனையோ பெயர்களில் முற்படுத்திருக்கன். நாழும் எவ்வளவோ பாதுகாப்புடன் முன்யோசனையாக நடந்து கொண்டால்தான் நம்மடைய வசந்த காலப் பருவத்தை முழுமையாக வைத்திருக்க முடியும். கீழ்த்தரமான எண்ணங்களும், கீழோரின் நட்பும் நம்மைக் கருக்க வரும் வெய்யோன்களில் முக்கியமானவர்கள். உயர்ந்த எண்ணங்கள், லட்சியங்கள், நல்லவர்களின் நட்பு ஆகியவற்றை எம்மீது மழையாகப் பொழிந்துகொண்டால் நமது இளமையாகிய வசந்தம் கருகாது அல்லவா?

காலங்களில் வசந்தம் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். அதுபோல் வாழ்க்கையின் வசந்தகாலப் பருவமாகிய இளமை எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது பற்றி அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர்.

“இளமையில் கல்வி; சிலையில் எழுத்து”

“ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமா?” என்பது போன்ற முதுமொழிகளில் தொங்கி நிற்பது இளமையின் முக்கியத்துவம் அல்லவா? அப்படிப்பட்ட இளமையை நாம் அவமாக்காது நல்லறி வைப் பெருக்க, நல்லெண்ணங்களை மனத்திலே வளர்க்க, நல்லவர்களாய் வாழ நமது இளமையைப் பயண்படுத்துவோமாக.

அறி முகம்

திருநெல்வேலி காளி கோவிலடி சனசமுக நிலையத்தினால் வெள்ளி விழாவையொட்டி நடாத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியில் எமது மாணவர் மன்ற அங்கத்தவன் திரு. மர். குலேந்திரன் முதலிடம் பெற்றார்.

“உப உணவுப் பிரச்சினைக்கு நான் கூறும் ஆலோசனைகள்” என்ற கட்டுரையை இவர் எழுதியிருந்தார்.

சிறுகதை, கட்டுரைகள் எழுதுவதில் வல்ல இவர் மேடைப் பேச்சினால் சபையோரைக் கவர்ந்து விடுவார். வாளைவிப் பேச்சாளரான இவர் ‘ஆறுமுகம் கிணற்றுள் இறங்குகிறார்’ என்ற நகைச்சுவைச் சித்திரத்தை தயாரித்தளித்து ஏகப்பட்ட வாளைவி நேயர்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளார்.

‘விகடன்’ இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும் இவரே. எமது வாசகர்கள் கவைத்த ‘பஞ்சவர்ணக்கிளி’ நவீனம் இவரால் எழுதப்பட்டது.

விடுக்கைக்கு விடை தருவீர்!

— சிவம் கோப்பாய்: —

நமது தமிழ் மொழியில் விடுக்கைகளுக்குக் குறைவில்லை. உரை நடை உருவிலும் பாடல் வடிவிலும் பற்பல நொடிகளை (விடுக்கை) நாம் படிக்கிறோம். இவை பெரும்பாலும் வாய்மொழியாகக் கூறப்பட்டு வந்தவையே. விடுக்கைகளைச் சிறு வர் மாத்திரமன்றிப் பெரியவர்களும் விரும்பிக் கேட்கிறார்கள். அவை படிப்போரைச் சிந்திக்க வைப்பவை. அவற்றில் சில சவையான பழைய பாடல்கள் சில திருத்தங்களுடன் இங்கு தரப்படுகின்றன.

(1) காலுண்டு கையுண்டு

கண்ணே பலவுண்டு இக் காசினியில்
மேல்கொண்டனைவதற்கு
மெத்தனவாம் அந்த மெல்லி நல்லாள்
மால்கொண்ட பேரை
மடிமீ திருத்தி மகிழ வைப்பாள்
சேல்கொண்ட மின்னே
சுகியே இவள் நாமம் செப்புவையே.

(2) குந்தி இருப்பார் நிற்பார் மனுஷரல்ல
கூசாத காண்ணடையார் தும்பி அல்ல
பந்தினில் இருந்திடுவர் உண்ண மாட்டார்
பாங்கான வாயுடையார் பேசமாட்டார்
சந்தமுடன் காலுடையார் நடக்க மாட்டார்
காதனையாய்க் கையுடையார் தழுவமாட்டார்
தொந்தமிது விந்தையல்லப் பெண்ணே கேளே!
தோரணையை உரைத்திடுவீர் துவங்கத்தானே.

(3) நீரினிலே வாழுமெரா சீவனுண்டு
நித்தியமும் சேறுண்ணும் நியமமாகக்
கார்நிறமே அதன் நிறமாம் கால் நாலுண்டு
கருக்கான பல்லுண்டு விரலுமுண்டு
பாரினிலே வாழ்மிருகம் பிடித்தே உண்ணும்
பக்குவமாய் மீனிருந்தும் பிணமுந்தின்னும்
வீரியநற் புருட்ரையும் தின்னச் செய்யும்
இடமறிந்து முட்டையிடும்! அஃது என்ன?

(4) நித்தியமும் வெள்ளைப் பூ
நீள்நிலத்தில் வாசமுடன்
கொத்தாகப் புஷ்பிக்கும்
குவலயத்தில் — சற்றே கேள்
விருப்புடனே எல்லோரும்
வாங்கிடுவர் பாருலகில்
ஏரந் தொடுத்துச்
சாத்திடு வதால்டு

(விடை 23-ம் பக்கம்)

பாரதியின் பொன் மொழிகள்

— காரை. ஏ. சத்தி —

1. ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு; நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு.
2. எல்லாப் பேறுகளிலும் உண்மைப் பேறுதான் பெருமை கொண்டது. உண்மை தவங்களுக்கெல்லாம் உயிர். உண்மை சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாம் வேர். உண்மை இன்பத்திற்கு நல்லுறுதி. உண்மை பரமாத்மாவின் கண்ணூடு. ஆதலால் தமிழா, எல்லாச் செயல்களிலும் உண்மை நிலவும்படி செய்:
3. உண்டு நேரத்தை நன்கு மதி. பிறர் நேரத்தையும் நன்கு மதி. நேரம் பொன்னைவிடப் பெறிது. பொன் கொடுத்தாலும் நேரம் வராது.
4. இன்பம் என்பது இனிய பொருட்களுடன் உயிர் கலந்து நிற்பது. இனிய பொருள்களைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தால் போதும். உள்ள மீ நிறைந்துவிடும். ஆனால் இன்பத்துக்கு முதல் தேவை சுதந்திரம். அடிமைகளுக்கு இன்பம் ஏது?
5. “தகப்பன் வெட்டிய கிணறு என்று மூடர்கள் உப்பு நீரைக் குடிக்கிறார்கள்” என்று பஞ்சதந்திரம் நடைக்கிறது.
6. பெரிய பெரிய கஷ்டங்களை அனுபவித்த பிறகுதான் சிறிய உண்மைகள் புலப்படுகின்றன.
7. நெஞ்சில் கவலை நிதமும் பயிராக்கி, அஞ்சி அஞ்சி உயிர் வாழ்தல் அறியாமையாகும்.
8. வேதங்களை நம்பு. அவற்றின் பொருள்களைத் தெரிந்து கொண்டு பின் நம்பு. புராணங்களைக் கேட்டுப் படன்டைந்து கொள். புராணங்களை வேதங்களாக நினைத்து மட்டமைகள் பேசி விலங்குகள்போல் நடந்துகொள்ளாதே.
9. நேர்மையுடன் உண்டு வந்தால், அதாவது பசியறிந்து உண்பதென்ற விரதம் கொண்டால் மனிதருக்கு உணவின்பம் எப்பொழுதும் தெவிட்டாது.
10. உடலை வலிமையாக்குவதற்குப் போன்றாக்கான உணவு மட்டும் போதாது. மன வலிமையே முக்கியமானது.

22-ம் பக்க விடுக்கைக்கு விடை:

- (1) கை நாற்காவி (2) பொம்மை (பாவை) (3) முதலை
- (4) மல்லிகை அல்லது முல்லை,

கவிதை ஸ்ராங்கம்

செந்தைம்

— காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை —
ஆபிரகாம் லிங்கன் என்போன்
அமெரிக்காவில் வாழ்ந்தவன்
யாவருக்கும் தலைவ னகி
ஆட்சி நன்கு செய்தவன்.

குடியரசின் தலைவருகிக்
குற்ற மின்றி ஆண்டவன்
அடிமை மக்கள் விடுதலைக்காய்
அன்று பாடு பட்டவன்.
சிறுவருக இருந்த போது
சின்னஞ் சிறிய கடையிலே
வறிய லிங்கன் வேலைசெய்து
வாழ்வை யோட்டி வந்தனன்.
ஒருநா ஸிரவு கிழவியொருத்தி
இந்தக் கடைக்கு வந்தனள்
விரும்பிவந்த பருப்பை வாங்கி
விரைந்து வீடு சென்றனள்.

சற்று நேரஞ் சென்ற பின்னர்
தராசை லிங்கன் பார்த்தனன்
குற்றஞ் செய்து விட்டேன்று
குழம்பி யுள்ளம் நெந்தனன்.
நிறை குறைந்த படியினாலே
நிறுத்து விட்டே னென்றுமே
இறைவன் பாதம் போற்றிக்கொண்டே
லிங்கன் கடையைப் பூட்டினன்.
நீதியுள்ள லிங்கன் அந்த
நேரம் ஒரு பையிலே
மீதிப் பருப்பை யெடுத்துக்கொண்டு
மெல்ல நடந்து சென்றனன்.

இருட்டு நேரம் கிழவிவாழும்
இடத்தைக் கண்டு பிடிக்கவே
தெருக்க ளைவாம் திரிந்துவீட்டைத்
தேடிக் கண்டு பிடித்தனன்.
பழுத்த அந்தக் கிழவியிடம்
பருப்பை லிங்கன் கொடுத்தனன்
தளதளத்த குரவில் குற்றம்
தனைப் பொறுக்கச் சொன்னனன்.
சின்னஞ் சிறு வயதிருந்தே
சிறந்தவருய் வாழ்ந்ததால்
பென்னம் பெரிய பதவிபின்னர்
பெற்றுன் இந்த லிங்கனே!

★ *
* ★

ஏன் கொடர்கின்றுய்?

— திக்குவஸ்லை கமால —

போர்வை யின்றிப் புரஞும் என்னை
ஆர்வத் துடனே அணைத்து இன்பம்
சேர்க்கும் இளமென் காற்றே நீயும்
பாரோர் வழியைப் பின்தொட ராயோ?
ஓலை யிடையால் நெளிந்து புகுந்து:
நாஞும் தரையிற் புரண்டு, கஞ்சிக்
கூழைப் பருகும் காட்சிகள் கண்டபின்
மாளிகை களிலும் நூழைவது சரியோ?
எளியோன் எந்தன் ஏக்கச் சுமைகள்
வழியும் வேர்வை வாசமும் தூக்கி
மலரும் சோலைக் குளிரில் சுகிக்கும்
செல்வர் களையும் தழுவுதல் முறையோ?
ஏழை என்றால் இகழ்ச்சி! ஒருபடி
கீழே! என்றே தள்வோர் எதிரில்
மேலும் நீயெனை ஏன்தொடர் கின்றுய...
போவி உலகுணைப் பரிகசிக் காதோ!

★ * *

ஓரே ஒரு தெய்வம்

குரும்பசிட்டி, கே. எஸ். சிவகுமாரன்

மீனு கேட்ட கேள்வி திருமணம் நடந்தநாள்தொட்டே கேட்டுக் கேட்டு அலுத்துப்போன கேள்விதான். ஆனால் இம்முறைதான் அவன் இந்தக் கேள்விக்கு சிந்தித்துப் பதில் கூறியிருக்கின்றான்.

“மீன! இன்றையில் இருந்து ஒரு வாரத்துக்குள் அந்த பாஸ்கரை வெளியனுப்ப முடியுமா?”

“ஆனால் குழந்தைகள் விடமாட்டார்களே அத்தான்!”

“அதெல்லாம் உன்பொறுப்பு.”

“ஒரு நோயாளியின் ஒரு காலுக்கு நோய்வந்து அந்தக் காலால் மற்றக் காலுக்கும் ஆபத்துவரும் என்று தெரிந்தால் அவன் அந்தக் காலைத் துண்டிக்கவும் தயங்க மாட்டான். அதே நிலையில்தான் அத்தான் நான் இன்றைக்கு இருக்கின்றேன். பாஸ்கரால் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகம் என்னும் கொடிய நோயை அகற்ற அவனை வெளியேற்றத் தயங்கமர்ட்டேன் அத்தான் இது உறுதி.”

நித்திரைக்கு அடிமையாக முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்த பாஸ்கருக்கு சுவரில் மாட்டியிருக்கும் கடிகாரத்தின் ஒலியே தெளிவாகக் கேட்கின்றது என்றால் மீனவின் ஒசை கேட்காதா என்ன?

பாஸ்கருக்கோ மீனு வின் வார்த்தைகளை நம்பவே முடியவில்லை. பெண்களைத்தான் நம்ப முடியாதே. அவன் அவளை பெண்ணை எண்ணியிருந்தால் நம்பாமல் நடந்திருப்பான். ஆனால் அவன் தெய்வம் என்றல்லவா நினைத் திருந்துவிட்டான்.

இன்னும் அவர்கள் துணையுடன் இருப்பதை விரும்பாத அவன் கரித்துண்டு ஒன்றைத் துணைக்கொள்கிறான். என்றும் அன்பு மறவாத மீனு!

“இதுவரையும் என்னை இப் பூமியில் வாழ வைத்த தெய்வத்திற்கு எனது நன்றி. என்னால் நீ பெற்ற துன் பங்களை என்றும் என்னிதயம் மறக்காது. இந்த வாழ்க்கை என்னுங் கடவில் இருக்கும் முத்துச் சிப்பதான் நான். என்னைக் கொன்றுதான் அந்த முத்தைப் பெறவேண்டும். எனவே என் இறப்பிலாவது உங்களுக்கு அந்த முத்துப் போன்ற ஓர் வாழ்வு கிடைக்கட்டும்.”

இப்படிக்கு, நன்றியுள்ள
பாஸ்கர்

அன்புச் செல்வங்களுக்கு!

“சித்தப்பாவின் சிந்தையைவிட்டு என்றுமே அகலமாட்ட ஹர்கள். ஆனால் உங்கள் பிஞ்ச இதயத்திற்கு என்னைத் தாங்கும் சக்தியில்லையே. எனவே ஆறு பேரும் பசிர்ந்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். வளர்ந்த பின்னும் என்னை மறவாது வைத்திருந்தால் தனித்தனியாக்கிக் கொள்ளுங்கள். நான் கோவிலுக்குப் போறெண்டா செலவங்களே! உங்களையெல்லாம் ஆலயத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகின்ற சித்தப்பா ஆயத்துக்கு விட்டுவிட்டுச் செல்கின்றாரே என உங்கள் மனம் என்மீது கோபப்படலாம். நீங்கள் எல்லோரும் என்னி தயத்தில் இருக்கும்போது நான் வணங்கினை என்ன நீங்கள் வணங்கினை என்ன; எல்லாம் சரிதானே! எப்படி என்றாலும் சித்தப்பாவின்மீது கோபம் வரத்தான் செய்யும். அது செல்லக் கோபமாகத்தான் இருக்கும். அது சென்றுவிடும் என்பதுதானே அர்த்தம். எங்கிருந்தாலும் நன்றாக இருங்க என்று நான் இறைவனை வேண்டிக்கிறேன்.”

இப்படிக்கு,
அன்புள்ள சித்தப்பா

எழுதிய கரி துண்டை நிலத்தில் போடுகிறோன். கடைசி முறையாக எல்லோரையும் பார்த்துவிட்டுப் பித்துப் பிடித்தவன்போல் சித்தப்பா வெளியேறுகின்றார். அன்டே உருவாக்கொண்ட மீனாவால் வீட்டைவிட்டுப் போ என்று கூற அவள் உதடுகள் சம்மதித்தாலும் அவள் உள்ளம் சம்மதிக்க மாட்டாது என உணர்ந்த இறைவன் அவனுகேவுடைய வெளியேறாக செய்துவிட்டான்.

இருளை மெஸ்ல மெஸ்ல ஒளி விழுங்கியது. மீனாவின் வாழ்விலும் இருள் அகல்வது போன்ற ஓர் உணர்ச்சி அவனுக்குத் தெரிந்தது. இவ்வளவு நாளும் பாஸ்கருக்கு எதைச் சொல்லத் தயங்கினாலோ அதை இன்று சொல்லப் போகின்றேன என்ற ஏக்கத்துடன் படுக்கையில் இருந்துகொண்டே கைகளை முறுக்கிச் சோம்பலை முறித்துக்கொண்டாள். வீரிந்து கிடந்த தலை மயிரை வாரி முடிந்துகொண்டே படுக்கையைவிட்டு இறங்குகின்றார். சமயல் அறையில் கோப்பி தயாரானது. ஒவ்வொருவராக எழுப்பிக் கோப்பி கொடுத்துக்கொண்டு வந்தாள்.

இறுதியில் சித்தப்பாவின் அறைக்கும் இறுதிக் கோப்பியை எடுத்துக்கொண்டு சென்றார். பூஜை என்று எதிரே பாய்ந்து கோப்பியை நிலத்தில் வீழ்த்தியது. கிளாஸ் சுக்கு நூரூக உடைந்து கிடந்தது. மனத்தை உடைத்த வரையே அவள் தண்டிக்கவில்லையே! பூஜையா தண்டிக்கப்போகின்றார்? தனக்கிருந்த கோப்பியை மீண்டும் எடுத்துச் சென்றார். பூட்டி இருந்த கதவை மொலத் திறந்தாள். கவரிலே குழந்தைகளின் எழுத்துப் போல எழுதப்பட்டிருந்ததை அவள் கண்ணுற்றார். சித்தப்பாவின் உடைமைகளைத் தவிர வேறு ஒன்று மே அங்கு இருக்கவில்லை. சித்தப்பாவைத் தேடி வெளியே ஒடிவந்தாள். வெளியே ஒரு ஜாக் கூட்டமே இன்றுவிடை டிருந்தது. இவ்வளவு நாளும் பாஸ்கருக்கு எதைச் சொல்க காத்திருந்தாலோ அதை என்றுமே சொல்லமுடியாமல் போய்விடுமோ என்றும் ஏக்கத்துடன் அந்த ஐஞ்சிரளையும் விலத்திக்கொண்டு புகையிரதப் பாடை தயை எட்டிப் பார்த்தாள்.

— தொடரும்

9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அச்சுக்கூடத்தை வண்ணூர்பண்ணையிலுள்ள தமது பாடசாலைக்குப் பக்கத்திலே அமைத்துக் கொண்டார். சிறிது காலத்தின்பின் சென்னையிலும் ஒரு அச்சுக்கூடம் நிறுவினார். சிதம்பரத்தில் ஒரு பாடாலையும் தாழீத்தார். நாவலர் நூல்கள் எங்கும் பிரசித்தமாயின. நாவலர் நூல்கள் என்றால் பிழையில்லாதவை; பொருள் செறிந்தவை என்ற மதிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. பல அறிஞர்களும் அவரைப் போற்றிக் கொண்டாடி அவர் ஏவலின்கீழ் நிற்கலாயினர்.

நாவலர் பெருமான் சைவத்தைச் சைவமாக்கினார்; போவிகளைக் கண்டித்தார். கோயில்களில் ஆடுகள், கோழி கள் கொலை செய்யப்படுவதை நிறுத்தினார். ஒழுக்கமில்லாத வர்களை ஒழுங்காக வாழச் செய்தார். அந்தக் காலத்திலே தலைசிறந்த கல்விமானங்கவும், ஒப்பற்ற சீர்திருத்தவாதி யாகவும், இனையற்ற ஏழை பங்காளங்கவும், தலைவணங்காத் தலைவனங்கவும், தன்னேரில்லா ஒழுக்க சீலராகவும் நாவலர் மெருமான் தமிழர் மத்தியிற் பவனி வந்தார்.

நாவலர் இறைவனடி எய்தியபோது அவருக்கு வயது ஜம்பத்தாறு. ஜம்பத்தாறு வயதுக்குள் அவர் ஜம்பத்தொன் பது நூல்களை எழுதியுள்ளார். தமிழிலே வசன நடையை வளர்த்த தனிப்பெருமை நாவலருக்கேயுண்டு. ‘வசனநடை கைவந்த வல்லாளன்’ என்று தமிழ் நாட்டு அறிஞர்கள் இவரைப் பாராட்டியுள்ளனர். ஈழத்துச் சோமசுந்தரப் புலவர்,

அன்னநடை பிடியினடை யழகுநடை
யல்லவென அகற்றி யந்நாட்
பன்னமுது புலவரிடஞ் செய்யந்நடை
பயின்ற தமிழ்ப் பாவையாட்கு
வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
எனப் பயிற்றிவைத்த ஆசான்
மன்னுமருள் நாவலன்றன் அழியாநல்
லொழுக்கநடை வாழி வாழி

என்று தமிழ்ப் பாவையாட்கு நாவலர் பெருமான் வசன நடை பயிற்றுவித்த மாண்பை வியந்து போற்றுகின்றார்.

ஆகுர னில்லைப் புகலியர் கோனில்லை அப்பனில்லைச்
சீருரு மாணிக்க வாசக னில்லைத் திசையளந்த
பேருரு மாறு முகநா வலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
நீர்மும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கும் நீர்மையரே.

என்று ஆன்ரூர்கள் நாவலர் பெருமானை நாயன்மார்களுடன் சேர்த்துப் போற்றுஞ் சிறப்புக் கவனிக்கற் பாலது. ஆம். அவர் சைவ உலகம் பெற்றெடுத்த ஐந்தாம் குரவர். அரவது நூற்றுண்டு விழா ஈழமெங்கும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அவரது திருவுருவச் சிலை அவர் அவதரித்த நல்லூரிலே நாட்டப்பட்டுப் பூசனை செய்யப்படுகின்றது.

உயர்ந்த ஒழுக்கத்தில் நின்று சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்து எமக்குப் பெருமை தந்த நாவலர் பெருமான் சேவை அளப்பரியது. அவர் வழி நின்று நாம் உயர்வடைவோமாக.

★ ★

விற்பனையாளர்கள் தேவை!

வெற்றிமணி விற்பனை செய்ய
முற்பணம் கட்டக்கூடிய விற்பனையாளர்கள் தேவை
பிரதிக்கு 5 சதம் கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.
விளம்பரம் சேகரித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு
20 சத வீதக் கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஆசிரியர்

அகில இலங்கை மாணவருக்கான கவிதை/கட்டுரைப் போட்டி

முடிவு திகதி 20-8-72

அகில இலங்கை மாணவருக்கான கவிதை / கட்டுரைப் போட்டி களில் வயதுக் கட்டுப்பாடின் ரிச் சகலரும் கலந்துகொள்ளலாம். போட்டி முடிவுகள் 26-8-72இல் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெறும் “விகிடன்” நாடக விழாவில் அறிவிக்கப்படுவதுடன் அங்குவைத்தே பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

கவிதைத் தலைப்புகள்:-

1. தம்பி உன்னைத்தான்! 2. விடுதலை 3. பூணைக்குட்டி

கட்டுரைக்கான தலைப்புகள்

1. எனது எதிர்காலம் 2. ஈழத்தில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள்
3. இன்றைய மாணவரின் நிலை

கவிதை / கட்டுரைகள் புல்ஸ்காப் தாளின் ஒரு பக்கத்தில் மூன்று பக்கங்களுக்கு மேற்படாமல் எழுதப்படவில்லை. கீழேயுள்ள விண்ணப்பத்துடன் வராதவை போட்டிக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டா. முதல் மூவருக்கும் புத்தகப் பரிசில்களும், அடுத்த ஐவருக்கும் சான்றிதழ்களும் ‘விகிடன்’ நாடக விழாவில் விகிடன் இலக்கிய வளர்ச்சி நிதிக்குழுத் தலைவர் திரு. கார்த்திகேச ஜே. பி. அவர்களினால் வழங்கப்படும். எங்கே உங்கள் கைவன்மையைக் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்.

விண்ணப்பப் பத்திரம்

பெயர்:.....

விலாசம்:.....

கட்டுரை/கவிதைத் தலைப்பு

.....

திகதி

ஓப்பம்

அகில இலங்கை மாணவர் கட்டுரை / கவிதைப் போட்டி
253 1/1, ஸ்ரான்லி வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டது

நங்கையர் விரும்பும் நவநாகரீக
* நகைகளுக்கும் * வைநங்களுக்கும்
புகழ்பெற்று விளங்கும் ஸ்தாபனம்

கே. என். எம்.

மீரன் சாஹிப்

— தங்கப்பவன் நகைமாளிகை —
கன்னதிட்டி தொலைபேசி: 585 யாழ்ப்பாணம்.

K. N. M. Meeran Sahib

JEWELLERS & DIAMOND MERCHANT
— SOVEREIGN PALACE —

Kannathiddy,

Dial: 585

JAFFNA.

ஓளவையாரின் அறிவு நூல்கள்

15 மில்க்கவைற் நீலசோப் மேலுறைகளை அனுப்பி
பின்வருவனவற்றில் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

1. ஆத்தீதுடி (உரையுடன்)
2. கொன்றை வேந்தன் (உரையுடன்)
3. நல்வழி (உரையுடன்)
4. சிவபுராணம் (உரையுடன்)
5. கேவரப் புத்தகம் ஒன்று

மற்றும் இதர பரிசுகளுக்கு மில்க்கவைற்
தயாரிப்புகளின் மேலுறைகளைச் சேகரியுங்கள்.

மில்க்கவைற் சோப் தொழிற்சாலை
தபாற் பெட்டி இல. 77
யாழ்ப்பாணம்.

இப் பிரசரம், சக்தி அச்சகத்தினருக்காக, வாழ். ஸ்ரான்லி விதியி
லுள்ள சக்தி அச்சகத்தில், பொன் இராசராத்தினம் அவர்களால்
அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது